

Publicerad 2011-12-26 19:48 av PPQ

vad äör en vrist för något? hur katten ska man få in det i en text?

Vrist

Det finns inte alltid ord, det betyder inte att det inte finns

Ibland skrämmer det, ibland önskar hon nästan att hon inte minns

Det är så svårt att se var det börjar och var det slutar för huden lämnar inga tydliga spår

Men det är en sanning lika stor som den vind som förälskat sig i hennes mörka hår

Hon söker drömmar, hon söker känslor, vad som helst när vardagen blir allt för trist

Helt plötsligt ser hon ett minne då hennes blick fångar hennes vrist

Det är så det är, biten som delas av fot och ben det som håller samman två delar

Det som är ett flöde mellan två det som binder samman och spelar

Det finns där, även om hon inte är säker på var det finns, vilka gränser som råder

Språket nog har gått ifrån dem och har ersatts av halvfabrikat i form av metaforer och koder

Kanske finns det en tystnad som får tala när orden tonat ut

En tystnad som man inte hör men som man finner sanningar i när samtalet är slut

Hon söker något att känna och för på drömmar och saknad råder ingen brist

Hennes blick vandrar över hennes nakna hud och stannar tillslut vid hennes vrist

En fot, ett ben i samspel, hon ser det som sammanbinder dem båda, det som sitter ihop

Det som gör att dom rör sig tillsammans, beroende av varandra, precis som viskningar och rop

Det var en tanke som kunde formas om och bli något mer, det var länge sen redan nu

Hon minns hur allt föll isär då hon befallde det, hur det som väntade klövs i tu

Precis lika plötsligt som signalen genom kroppen får henne att spreta med sina tår

En dag kommer hon gå barfota igen, då ska hon älska sin vrist som hon älskar sin vår

Hon ser, hon anar hur dom hänger ihop, det är sant, en fot, ett ben, deras möte är en vrist

Hon förstår, hon känner att det är sant men hennes bildspråk har sina brister visst

Men det är dom, det är en eggande svindlade medvetenhet som blir en form av förförelse

Först då det är dom tillsammans fullt ut kan dom röra sig, då kan dom leva i en rörelse

När man har sig själv vad har då egentligen hänt sedan i går, vad finns där mer som är gömt

Hon som inte minns sin vrist fast hon känner den fruktar att hon redan glömt

Hon tittar, låter blicken följa hennes nakna ben, men hon är ännu inte säker på att hon ser

Där nere finns vristen som håller ihop allt men blicken flackar, tårna är helt enkelt fler

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten